

SAMLENOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

16. oktober 2018
18/04868-30

Indhold

Bemyndigelsesforordningen: Forslag til ændring af Rådets forordning nr. 2015/1588 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte, KOM (2018) 398.....	2
Markedsovervågningsforordning: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overholdelse og håndhævelse af Unionens harmoniserede lovgivning for produkter, KOM(2017)795	8

Bemyndigelsesforordningen: Forslag til ændring af Rådets forordning nr. 2015/1588 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte, KOM (2018) 398

Notatet er en opdatering af grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 5. juli 2018. Ændringerne er fremhævet med fed/kursiv.

1. Resumé

Forslaget indebærer en ændring af Rådets forordning nr. 2015/1588 og har til formål at forbedre samspillet mellem EU-støtteprogrammer og statsstøttereglerne.

Med forslaget bemyndiges Kommissionen til at fritage to kategorier af EU-støtteordninger fra Kommissionens forordning nr. 651/2014. Der er tale om støtteprogrammerne "EFSI/InvestEU" og "Interreg". Forslaget vil betyde, at det vil blive administrativt lettere for medlemsstaterne at yde støtte gennem disse EU-programmer.

*Generelt er det vigtigt for **regeringen**, at EU's støtteprogrammer er underlagt statsstøttekontrol, herunder når de forvaltes af medlemsstaterne.*

***Regeringen** kan støtte ændringen, idet omfang Kommissionen har tilstrækkelig praksis **med disse støtteprogrammer** til at kunne fastlægge generelle, klare kriterier for forenelighed **med statsstøttereglerne**.*

*Endvidere finder **regeringen**, at Kommissionen skal sikre, at statsstøtte ikke anvendes til udflytning af arbejdspladser.*

2. Baggrund

*Kommissionen har den 6. juni 2018 fremsat forslag til ændring af Rådets forordning nr. 2015/1588 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte, KOM (2018) 398 (herefter **bemyndigelsesforordningen**). Forslaget er oversendt til Rådet den 6. juni 2018 i dansk sprogversion.*

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 107 vedr. forbud mod statsstøtte og artikel 108 vedr. undtagelser fra forbuddet. Forslaget skal behandles efter proceduren i TEUF artikel 109 hvorefter Rådet, på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, kan bemyndige Kommissionen til at fastlægge betingelser for anvendelsen af krav om forudgående anmeldelse og godkendelse af statsstøtte.

Vedtagelse af forslaget vil medføre, at Kommissionen kan ændre forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen). Gruppefritagelsen indeholder betingelser for fritagelse af forskellige typer af støtte, fx støtte til små og mellemstore virksomheder, støtte til forskning og udvikling, støtte til miljøformål etc. Kommissionen oplyser, at man forventer at kunne sende et udkast til ændring af gruppefritagelsesforordningen til medlemsstaterne inden årets udgang. Det kommende forslag til ændring af gruppefritagelsen skal behandles efter proceduren i Bemyndigelsesforordningen, hvorefter Kommissionen kan fastsætte kriterier for støttens forenelighed med statsstøttereglerne, efter høring af interesserede parter og konsultation af medlemsstaternes rådgivende udvalg. Der bliver tale om en målrettet ændring af gruppefritagelsen vedrørende EU-støtteprogrammer.

EU-støtteprogrammer, der forvaltes centralt af Kommissionen, er ikke omfattet af statsstøttereglerne i TEUF artikel 107 og 108. Kommissionen sikrer, at de EU-støtteprogrammer, der forvaltes centralt, bygger på grundlæggende statsstøtteprincipper. Det vil bl.a. sige, at støtten udgør et supplement til private investeringer, at der er transparens omkring den ydede støtte, og at støtteeffekten er genstand for en vurdering.

I det omfang medlemsstaterne har beføjelser til at forvalte midlerne i EU-støtteprogrammerne, herunder hvis medlemsstaterne stiller yderligere nationale midler til rådighed, finder statsstøttereglerne anvendelse. Hvis der er tale om statsstøtte, må en medlemsstat ikke iværksætte støtten, før den er anmeldt og godkendt af Kommissionen.

Som følge af statsstøttereformen i 2014 bliver omkring 97 % af al ny statsstøtte i dag ydet af medlemsstaterne uden forudgående anmeldelse, fordi støtten opfylder betingelserne i Kommissionens gruppefritagelsesforordning.

Det bemærkes, at der fortsat vil skulle ske anmeldelse til og godkendelse af Kommissionen, såfremt den støtte medlemsstaterne yder, *ikke* lever op til de fastsatte kriterier i gruppefritagelsen.

3. Formål og indhold

Med forslaget bemyndiges Kommissionen til at gruppefritage følgende EU-støtteprogrammer via gruppefritagelsesordningen:

- National støtte der supplerer *støtte fra EU-støtteprogrammer, der indeholder finansielle instrumenter eller budgetgarantier, herunder den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)/InvestEU-programmerne.*
- Projekter der støttes af EU-programmer for europæisk territorielt samarbejde (Interreg)¹

Gennemføres dette, ved en ændring af gruppefritagelsesforordningen, vil medlemsstaterne kunne yde støtte inden for de to kategorier af EU-støtteprogrammer uden at skulle anmelde støtten til Kommissionen først. Formålet er at gøre det lettere for medlemsstaterne at administrere EU-støtteprogrammerne – samtidig med at statsstøttereglerne overholdes.

National støtte der supplerer EU-støtteordninger (EFSI/InvestEU)

InvestEU-programmet forvaltes af Kommissionen og er en videreførelse af Investment Plan for Europe (Juncker planen), der indeholder en række EU-finansieringsinstrumenter til støtte af investeringer, innovation og beskæftigelse i EU, herunder via EU-budgetgarantier. *EFSI/InvestEU-fonden bygger på grundlæggende statsstøtteretlige principper. Med forslaget vil medlemsstaters støtte, der supplerer finansiering fra EFSI/InvestEU-fonden, kunne omfattes af gruppefritagelsen.*

Ifølge den gældende bemyndigelsesforordning kan Kommissionen kun udstede gruppefritagelsesforordninger på områder, hvor den har *”tilstrækkelig erfaring til at fastlægge generelle kriterier for forenelighed”²*. *Gruppefritagelsen kan således kun omfatte støtte på områder, hvor Kommissionen har et godt kendskab til markedet, og tilstrækkelig praksis fra sine afgørelser, til på forhånd at fastslå, hvad der er foreneligt med statsstøttereglerne.*

Kommissionen oplyser i forbindelse med fremsættelsen af forslaget, at den på baggrund af sin praksis, nu finder det muligt at fastsætte klare betingelser for at denne type kan støttes forenelighed med TEUF 107 og 108.

¹ Udover det konkrete ændringsforslag har Kommissionen identificeret yderligere ét område, hvor gruppefritagelsen påtænkes ændret. Det gælder støtte til forskning, udvikling og innovation under Seal of Excellence programmerne. Denne ændring kræver ikke ændring af Bemyndigelsesforordningen, men nævnes blot i forbindelse med nærværende forslag af hensyn til transparens vedr. det fremtidige arbejde med ændring af gruppefritagelsen.

² Forordning 651/2014, pkt. 4.

Projekter der støttes af EU-programmer for europæisk territorielt samarbejde (Interreg)

EU's samhørighedspolitik *har i mange år støttet projekter, der øger grænseoverskridende samarbejde via EU-støtteprogrammerne Interreg. Interreg har således været en del af samhørighedspolitikken siden 1990.* Et Interreg-projekt er kendetegnet ved, at der deltager støttemodtagere fra flere lande i projektet.

I henhold til de gældende regler er statsstøtte til Interreg-projekter allerede fritaget for anmeldelse til Kommissionen på visse områder. Det gælder fx, når støtten ydes til små og mellemstore virksomheder – og når støtten ydes som regionalstøtte til virksomheder af enhver størrelse.

Kommissionen oplyser i forbindelse med fremsættelsen af forslaget, at den har opnået tilstrækkelig erfaring med støtteforanstaltninger til fremme af projekter inden for europæisk territorielt samarbejde til at kunne fastsætte betingelser for at gruppefritage støtte til disse projekter.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget behandles af Økonomi og Valutaudvalget (ECON) og har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Udvalget forventes at vedtage deres holdning i november 2018.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget hører under EU's enekompetence. *Forslaget behandles efter proceduren i TEUF artikel 109 hvorefter Rådet, på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, kan bemyndige Kommissionen til at fastlægge betingelser for gruppefritaget støtte.*

6. Gældende dansk ret

Statsstøttereglerne følger direkte af TEUF artikel 107 og 108. Det er alene Kommissionen der, under ansvar for EU-domstolen, har kompetence til at afgøre, om statsstøtte er forenelig med *TEUF artikel 107 og 108.*

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det fremsatte forslag er en forordning, der ikke skal implementeres, men vil gælde *direkte* i medlemslandene. Vedtagelse af forslaget vurderes ikke at have yderligere danske lovgivningsmæssige konsekvenser. *Vedtagelse af forslaget vil medføre, at Kommissionen vil udnytte bemyndigelsen til at ændre gruppefritagelsesforordningen.*

Økonomiske konsekvenser

Forslaget medfører ikke i sig selv samfundsøkonomiske, statsfinansielle eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at have betydning for beskyttelsesniveauet i Danmark.

En vedtagelse af forslaget vil gøre det administrativt lettere for medlemsstaterne at yde støtte gennem *de to kategorier af* EU-programmer, *EF-SI/InvestEU* og Interreg.

8. Høring

Forslaget har været i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål med frist den 25. juni 2018. Der er modtaget høringssvar fra Dansk Industri og Advokatfirmaet Gorrissen Federspiel.

Dansk Industri (DI) anfører, at man generelt støtter en effektiv og gennemsigtig kontrol med statsstøtte i EU, da det er en forudsætning for at sikre lige konkurrencevilkår på tværs af grænserne. DI anfører endvidere, at det er vigtigt, at en udvidelse af gruppefritagelsesforordningen nøje balanceres i forhold til at understøtte behovet for en effektiv kontrol, herunder sikring af mere disciplin på statsstøtteområdet i de enkelte medlemslande.

Gorrissen Federspiel har anført en mindre præcisering i den danske sprogversion af Kommissionens begrundelse for forslaget.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt er der støtte fra medlemsstaterne til forslaget og flere har udtrykt ønske om en hurtig proces. En gruppe af medlemsstater, herunder Tyskland og Polen ser gerne, at der indføres yderligere undtagelser fra kravet om forudgående anmeldelse til Kommissionen, når medlemsstaterne yder støtte via andre EU-støtteprogrammer. Ungarn og Luxembourg finder at Interreg-programmerne helt bør undtages statsstøttekontrol. Det er forventningen, at forslaget vil søges vedtaget af Rådet under det østrigske formandskab.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt ændringer, der har til formål at styrke samspillet mellem EU-støtteprogrammerne og statsstøttereglerne, så det sikres, at der er en hensigtsmæssig sammenhæng mellem de to regelsæt.

Generelt er det vigtigt for Danmark, at EU's støtteprogrammer er underlagt en effektiv statsstøttekontrol, herunder når de forvaltes af medlemsstaterne. Regeringen finder således som et generelt princip, at reglerne for EU-støtteprogrammerne må følge EU's statsstøtteregler. Samtidig er det

vigtigt at sikre en balanceret tilgang, så medlemsstaternes administration af programmerne ikke bliver unødvendig tung. Set ud fra et forvaltningsmæssigt perspektiv er det derfor positivt, at Kommissionen bemyndiges til at gruppefritage medlemsstaternes støtte via *EFSI/InvestEU*- og Interreg-programmerne.

Regeringen støtter, at det gøres administrativt lettere for medlemsstaterne at yde støtte gennem disse EU-programmer i tråd med den seneste linje fra Kommissionen i statsstøttesager (Statsstøttereformen fra 2014 - 2016). Samtidig noteres det fra regeringens side, at forslaget vil pålægge medlemsstaterne et større ansvar i relation til at sikre overholdelse af statsstøttere reglerne. Det noteres endvidere, at Kommissionen kun kan gruppefritage støtte, når den har så tilstrækkelig praksis og kendskab til området, at den kan fastlægge generelle, klare kriterier for fritagelsen.

Regeringen lægger som et generelt princip vægt på at gruppefritagelse af EU-støtteprogrammer i videst muligt omfang er fokuseret på små og mellemstore virksomheder frem for store virksomheder. Det skyldes, at store virksomheder må antages ikke at have det samme behov for støtte som små- og mellemstore virksomheder.

Regeringen *finder det meget vigtigt*, at Kommissionen sikrer, at statsstøtte ikke anvendes til udflytning af arbejdspladser. Det er ikke hensigten med EU's støtteprogrammer, at der skal kunne ydes økonomisk støtte, der forvrider konkurrencen på det indre marked ved at flytte virksomheder og arbejdspladser fra en medlemsstat i EU til en anden. Det er uacceptabelt og strider mod formålet med programmerne.

Regeringen har noteret sig, at Kommissionen ved sin revision af gruppefritagelsesforordningen i 2017 – bl.a. på baggrund af dansk anmodning herom – har skabt klarhed om, at gruppefritagelsen ikke kan benyttes til at yde regionalstøtte, hvis støtten vil medføre udflytning af arbejdspladser. Regeringen vil i forbindelse med den kommende ændring af selve gruppefritagelsen, lægge vægt på fortsat at sikre, at støtten ikke anvendes til udflytning af arbejdspladser, i det omfang, det kommende forslag ikke allerede omfattes af gruppefritagelsens værn mod dette.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg
Grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 5. juli 2018.

Samlenotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. oktober 2018.

Markedsovervågningsforordning: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overholdelse og håndhævelse af Unionens harmoniserede lovgivning for produkter, KOM(2017)795

Notatet er en opdatering af grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 22. februar 2018. Ændringerne er fremhævet med fed/kursiv.

1. Resumé

Kommissionen fremsatte den 19. december 2017 forslag til forordning om overholdelse og håndhævelse af Unionens harmoniserede lovgivning for produkter.

Forslaget skal medvirke til at skabe et mere velfungerende indre marked for varer og hæve forbrugertilliden i det indre marked gennem en række tiltag, der skal styrke overholdelse og håndhævelse af EU's produktregler. Forslaget indeholder bl.a. tiltag, der skal sikre bedre gennemsigtighed omkring EU's harmoniserede produktregler og bedre samarbejde på tværs af myndigheder og vejledning mellem myndigheder og virksomheder. Derudover indeholder forslaget tiltag, der skal sikre bedre markeds- overvågning af varer solgt over nettet og styrke kontrollen med varer fra tredjelande.

*Forslaget forventes **at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser på ca. 10 mio. kr. årligt som følge af en række forpligtelser i forhold til et øget samarbejde mellem medlemslandenes myndigheder, øgede krav til registreringer, oprettelse af risikoprofiler og øget gennemførelse af fysiske kontroller.** Forslaget forventes at have positive samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af reducerede efterlevelsese-kostninger som følge af bedre **information og vejledning om EU's harmoniserede produktregler.** Dog vil disse til en vis grad modvejes af øgede krav til virksomhederne i forhold til **krav om en ansvarlig kontaktperson.** Forslaget forventes derudover at have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet, da det vurderes at give færre farlige produkter på markedet.*

*Regeringen støtter overordnet målet om at skabe et reelt velfungerende indre marked for varer. **Regeringen støtter tiltag, der styrker overvågningen af den stigende import af produkter til EU fra tredjelande og af produkter, der sælges på internettet. Regeringen vil lægge vægt på, at forslaget om en kontaktperson kan håndhæves i praksis og er foreneligt med handelspolitiske hensyn i regi af WTO.** Regeringen vil ligeledes være opmærksom på, om forslaget tager hensyn til nye og mere komplekse forsyningskæder.*

Regeringen finder det vigtigt, at forslagens tiltag til øget samarbejde mellem myndigheder tilrettelægges på en omkostningseffektiv og relevant måde for at minimere de statsfinansielle konsekvenser, og at information og vejledning til virksomheder tager højde for myndighedernes upartiskhed.

Regeringen vil desuden lægge vægt på, at forslagens elementer skal kunne gennemføres i Danmark i overensstemmelse med gældende principper i blandt andet retsplejeloven og forvaltningsretten.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2017) 795 af 19. december 2017 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overholdelse og håndhævelse af Unionens harmoniserede lovgivning for produkter. Forslaget er oversendt til Rådet den 19. december 2017. Forslaget blev oversendt i dansk sprogversion den 23. januar 2018.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 33, 114 og 207 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det er en prioritet for Kommissionen at sikre et velfungerende indre marked for varer med effektiv markedsovervågning og høj forbrugertillid. Kommissionen annoncerede i sin meddelelse 'Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne' (KOM(2015)550) fra 2015 intentionen om at iværksætte en række foranstaltninger med henblik på at øge indsatsen for at holde produkter, der ikke er i overensstemmelse med EU's produktkrav, væk fra markedet.

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overholdelse og håndhævelse blev lanceret som en del af Kommissionens såkaldte 'varepakke' fra den 19. december 2017, som skal gøre det lettere for virksomheder, især små og mellemstore virksomheder, at sælge deres produkter i Europa, og som skal styrke de nationale myndigheders og toldvæsenets kontrol for at forhindre, at usikre produkter sælges til de europæiske forbrugere. Pakken indeholder desuden forslag til forordning om gensidig anerkendelse af varer (KOM(2017)796) samt meddelelsen "Varepakken: Styrkelse af tilliden i det indre marked" (KOM(2017)787) og to rapporter om henholdsvis anvendelsen af direktiv 2015/1535 om gennemsigtighed i det indre marked og implementering af bestemmelserne om akkreditering i forordning 765/2008.

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overholdelse og håndhævelse ligger i forlængelse af forslag til forordning om markedsovervågning af produkter (KOM(2013)75), der blev offentliggjort i 2013 som en del af Kommissionens såkaldte 'Markedsovervågningspak-

ke' sammen med forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed (KOM(2013)78). De lovgivningsmæssige forhandlinger af forslagene blev indledt i 2013, men gik i stå i 2015, da der ikke kunne opnås enighed i Rådet vedrørende spørgsmålet om 'oprindelsesmærkning' i forslaget til forordning om forbrugerproduktsikkerhed.

Det foreliggende forslag til forordning om overholdelse og håndhævelse af Unionens harmoniserede lovgivning *for produkter, som fx legetøj, fyrværkeri og kemikalier*, for produkter indeholder *generelle* bestemmelser, der har til formål *at skabe den overordnede ramme for markeds-
overvågning, og man har dermed undgået* eventuelle overlap med forslaget fra 2013, *som var langt mere konkret*.

3. Formål og indhold

Forslaget skal medvirke til at skabe et mere velfungerende indre marked for varer og hæve forbrugertilliden i det indre marked gennem en række tiltag, der skal styrke overholdelse og håndhævelse af EU's produktregler.

Trods omfattende EU-regler for produkter er der stadig mange usikre og ulovlige varer på det indre marked, som medfører store risici for forbrugerne. Samtidig bliver produkter og distributionskanaler i EU og resten af verden mere og mere indbyrdes forbundne, ligesom flere produkter sælges online. Hertil kommer, at 3D-printning vinder mere indpas. Det stiller krav til håndhævelsen af EU's produktregler og til markedsovervågningen af produkter. Såfremt markedsovervågningen fungerer mindre effektivt i nogle medlemslande end i andre, risikerer man ifølge Kommissionen at skabe urimelige handelsvilkår for europæiske virksomheder og opfordre til, at virksomhederne spekulerer i, hvor man møder den mest lempelige håndhævelse.

Forslaget indeholder tiltag, der styrker myndighedernes samarbejde og deling af oplysninger om ulovlige produkter og igangværende undersøgelser for, at myndighederne kan sætte effektivt ind over for produkter, der ikke overholder produktkravene. Forslaget indeholder ligeledes tiltag, der skal styrke samarbejdet mellem myndigheder og virksomheder. Derudover har forordningen til hensigt at hjælpe de nationale myndigheder med at forbedre kontrollen med produkter, der kommer ind på EU-markedet, ikke mindst produkter, der sælges online. Da 30 % af varerne i EU importeres, foreslår Kommissionen endvidere at styrke inspektionerne af de ydre grænser ved at tilpasse reglerne til EU's nye Toldkodeks.

I det følgende gennemgås de centrale elementer i Kommissionens forslag.

Emne og anvendelsesområde

Forslaget fastsætter regler for levering af *oplysninger til bl.a. markedsovervågningsmyndighederne om, hvorvidt* produkter, der er omfattet af EU's harmoniserede produktlovgivning, *lever op til reglerne*. Forslaget etablerer ligeledes en ramme for samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og økonomiske aktører vedrørende sådanne produkter, ligesom den etablerer en ramme for markedsovervågning af sådanne produkter for at sikre, at de opfylder gældende produktregler.

Forslaget gælder for størstedelen af EU's harmoniserede produktlovgivning. Det fremgår af bilag til forslaget, hvilken specifik lovgivning der er omfattet. De enkelte bestemmelser i forslaget finder imidlertid kun anvendelse, hvis der ikke er specifikke bestemmelser med det samme formål i EU-harmoniseringslovgivning (særlovgivningen), der er mere specifikke i forhold til markedsovervågning og håndhævelse.

Bedre håndhævelse

Markedsovervågningsbeføjelser mv.

Forslaget fastsætter et sæt minimumsbeføjelser *til* markedsovervågningsmyndighederne *for* at sikre en effektiv håndhævelse af EU's harmoniserede produktlovgivning på tværs af EU. Disse beføjelser omfatter bl.a. beføjelse til adgang til data og dokumenter i forbindelse med manglende overholdelse af de gældende regler; beføjelse til at udføre inspektioner, foretage testkøb og udføre mystery shopping; beføjelse til at vedtage midlertidige foranstaltninger samt til at iværksætte undersøgelser eller procedurer med det formål at bringe manglende overholdelse af gældende regler til ophør; beføjelse til at forbyde levering af produkter eller tilbagekalde og ødelægge produkter; beføjelse til at pålægge sanktioner, *herunder bøder eller tvangsbøder, fastlagt af det enkelte medlemsland, for* manglende overholdelse *eller efterlevelse af afgørelser og påbud; samt beføjelse til at* offentliggøre beslutninger, herunder den pågældende erhvervsdrivendes identitet, *som det også er tilfældet i dag.*

Forslaget pålægger herudover medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og af den EU-harmoniserede produktlovgivning. Forordningen foreskriver endvidere hvilke omstændigheder, der skal tillægges betydning ved afgørelsen af, om der skal pålægges en sanktion, og i givet fald hvor stor denne sanktion skal være. Det bemærkes, at det i dansk retspleje er et grundlæggende princip, at straf, herunder bødestraf, kun kan pålægges under domstolens medvirken og i strafferetsplejens former ud fra hensynet til den sigtedes retssikkerhed.

Centrale forbindelseskontorer

Der skal oprettes centrale forbindelseskontorer ('single liaison offices') i hver medlemsstat, som får ansvar for at koordinere håndhævelse og aktiviteter blandt nationale markedsovervågningsmyndigheder. **Kontorerne skal desuden repræsentere medlemsstaten i EU-netværket for produktoverensstemmelse.**

Styrket samarbejde mellem medlemslandene

Forslaget lægger op til at styrke samarbejdet mellem medlemslandene. Dette skal ske igennem en fastlagt procedure for anmodning om assistance. Formålet er at øge udveksling af oplysninger og bevismateriale mellem markedsovervågningsmyndighederne, samt at give mulighed for at anmode andre medlemslande om at iværksætte foranstaltninger ved sager om overtrædelse.

EU-netværk for produktoverensstemmelse

Der etableres et EU-netværk for produktoverensstemmelse ('EU Product Compliance Network') bestående af henholdsvis en bestyrelse, administrative koordineringsgrupper for hvert sektorområde, hvor der er harmoniseret produktlovgivning, samt repræsentanter fra Kommissionen. Netværket skal bl.a. organisere fælles læring og peer reviews, udvikle og vedligeholde fælles informations- og kommunikationssystemer og understøtte etableringen af fælles testfaciliteter. Der henvises også til, at netværket skal kunne fastsætte standarder for minimumsstraffe for manglende efterlevelse af markedsovervågningsreglerne. Kun de nationale markedsovervågningsmyndigheder vil håndhæve konkrete afgørelser over for erhvervsdrivende.

Tættere samarbejde mellem virksomheder og markedsovervågningsmyndigheder

Partnerskabsaftaler om overholdelse

Med forslaget åbnes der mulighed for, at markedsovervågningsmyndigheder kan indgå såkaldte partnerskabsaftaler med økonomiske aktører **som fx interesse- og brancheorganisationer** om overholdelse af EU's harmoniserede produktlovgivning med henblik på at bistå dem med vejledning og rådgivning herom. Der åbnes ligeledes for muligheden for, at myndighederne kan kræve betaling herfor.

Samarbejdsaftaler

Med forslaget åbnes der ligeledes mulighed for, at markedsovervågningsmyndigheder og økonomiske aktører kan indgå samarbejdsaftaler ('memoranda of understanding') med henblik på at identificere produkter, der ikke lever op til EU's harmoniserede produktlovgivning, udførelse af markedsovervågning og kampagner samt finansiering af indsatserne.

Styrkede produktkontaktpunkter

Der lægges i forslaget op til, at produktkontaktpunkterne, der i dag rådgiver om nationale særregler og gensidig anerkendelse, fremover også skal rådgive om EU's harmoniserede produktlovgivning.

Markedsovervågning af varer solgt online

En ansvarlig kontaktperson i EU

For at man som fabrikant fra et tredjeland må sælge et produkt i EU, skal man fremover have en kontaktperson etableret i EU, der kan kontaktes af markedsovervågningsmyndighederne vedrørende spørgsmål om overholdelse af de gældende produktregler.

Formålet med bestemmelsen er at håndhæve EU's harmoniserede produktlovgivning ved at sikre god kontakt mellem fabrikanter eller deres udpegede kontaktpersoner og markedsovervågningsmyndighederne. Den person, der er ansvarlig for **oplysninger om produktets overensstemmelse**, kan være fabrikanten, importøren eller enhver anden erhvervsdrivende udpeget af fabrikanten. Opgaverne for den **udpegede** person, **der er ansvarlig for overholdelsesoplysninger**, er primært at give oplysninger om produktet til markedsovervågningsmyndigheder og at samarbejde med myndighederne.

Kontrol ved de ydre grænser

Tilpasser reglerne til EU-toldkodeksen

Forslaget tilpasser markedsovervågningsreglerne til den nye EU-toldkodeks, **som har været gældende siden 2016**, og styrker samarbejdet og informationsudvekslingen mellem toldmyndigheder og markedsovervågningsmyndighederne.

Toldmyndighederne udfører kontrol baseret på risikoanalyse. Toldmyndighederne skal i god tid informere markedsovervågningsmyndighederne om **kontrollerede** produkter og resultaterne af kontrollen, hvis disse oplysninger er relevante for håndhævelsen af EU's harmoniserede produktlovgivning.

Produkter kan tilbageholdes:

- Hvis produktet ikke er ledsaget af den krævede dokumentation, ikke er mærket eller mærket efter behov, ikke er forsynet med CE-mærkning eller anden mærkning som krævet i henhold til EU's harmoniserede produktlovgivning;
- Hvis der ikke kan identificeres en kontaktperson ansvarlig for overholdelsesoplysninger, der er etableret i EU; eller
- Hvis der er grund til at tro, at produktet ikke markedsføres i overensstemmelse med kravene i EU's harmoniserede produktlovgivning.

Enklere papirarbejde for visse importører (art. 29)

Udkastet til forordning indeholder også bestemmelser om en mere lempelig kontrol af produkter, der er anmeldt til fri omsætning af såkaldte 'autoriserede økonomiske aktører' med særlig status i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-toldkodeksen (forordning 952/2013). Forslaget fastsætter ligeledes betingelser for suspension af denne behandling, hvis der konstateres manglende overholdelse under kontrollen. Procedureregler for udveksling af oplysninger om autoriserede økonomiske aktører mellem markedsovervågningsmyndigheder og toldmyndigheder vil blive fastlagt i gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294) medlovgiver.

Sagen behandles i Europa-Parlamentets udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO-udvalget). Nicola Danti (S&D) er udpeget som ordfører på forslaget. *Skyggeordførere er Othmar Karas (EPP), Jasenko Selimovic (ALDE), Daniel Dalton (ECR) og Pascal Durand (Grønne/EFA). Ordførerens udkast til rapport blev offentliggjort den 19. april 2018, og IMCO-udvalget stemte om forslaget den 3. september 2018.*

Rapporten afspejler generelt støtte til formålet med en ny forordning. Der lægges vægt på, at stigende global handel, komplekse forsyningskæder og teknologiske muligheder og risici udgør nye udfordringer for medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder og EU-institutionerne. Rapporten understreger vigtigheden af en mere ensartet tilgang og metode til at udøve markedsovervågning på tværs af medlemsstaterne og en større grad af samarbejde mellem markedsovervågningsmyndighederne. I forlængelse heraf er der også støtte til et stærkt integreret EU-netværk for produktoverensstemmelse. Der er gennemgående meget fokus på dimensionen om online handel. I den sammenhæng lægger rapporten op til skærpede forpligtelser for fabrikanter fra tredjelande. Kontaktpersonen etableret i EU skal således være direkte ansvarlig for, at fabrikantens produkter lever op til gældende EU-regler.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen redegør i forslaget for, at den overordnede målsætning med forslaget er at skabe et velfungerende indre marked for varer for forbrugere og virksomheder.

Markedsovervågningsaktiviteter og håndhævelse af EU's harmoniserede produktregler henhører under medlemsstaternes nationale myndigheder. Ifølge Kommissionen er det imidlertid nødvendigt med et øget samarbejde på tværs af medlemslandene med henblik på at sikre en ensartet og effektiv markedsovervågningsindsats i det indre marked samt håndhævelse af EU's harmoniserede produktregler. Såfremt markedsovervågningen fungerer mindre effektivt i nogle medlemslande end i andre, risikerer man ifølge Kommissionen at skabe urimelige handelsvilkår for europæiske virksomheder og opfordre til såkaldt 'forum shopping'. På den baggrund vurderer Kommissionen, *at det er* nødvendigt at iværksætte tiltag, der skal styrke markedsovervågningsmyndighedernes samarbejde indbyrdes og med toldmyndighederne. *Desuden skal* markedsovervågningsmyndighedernes beføjelser i forbindelse med håndhævelse af EU's harmoniserede produktregler *styrkes*.

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen deler Kommissionens vurdering af, at en effektiv markedsovervågning og håndhævelse af EU's harmoniserede produktregler bedst sikres gennem en kombination af en national markedsovervågningsindsats og fælles europæiske tiltag.

6. Gældende dansk ret

Forslaget berører, jf. *forslagets bilag en lang række* sektordirektiver, som implementeres af danske love og bekendtgørelser, og som hører under flere forskellige ministerområder, heriblandt Miljø- og Fødevarerministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Erhvervsministeriet m.fl. Det *drejer sig om regulering, der stiller krav til visse forbrugsvarer samt varer, der anvendes i industrien. Det vil omfatte* EU-lovgivning som fx legetøjsdirektivet, maskindirektivet og forordningen om gasapparater.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil medføre behov for tilpasning af dansk implementeringslovgivning på en række sektorområder. Forordningen vil berøre de konkrete love og bekendtgørelser, som implementerer de direktiver, der berøres af forordningsforslaget.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget pålægger medlemsstaterne en række forpligtelser i forhold til et mere omfattende samarbejde med andre landes myndigheder, øgede krav til registreringer, oprettelse af risikoprofiler og øget gennemførelse

af fysiske kontroller. Forslaget forventes som følge af disse nye forpligtelser at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser på ca. 10 mio. kr. årligt som følge af øgede driftsomkostninger, herunder via prioritering af ca. 12 nye årsværk.

Forslagets bestemmelser om oprettelse af centrale forbindelseskontorer og et EU-netværk for produktoverholdelse vurderes *ikke* at have statsfinansielle konsekvenser, *da* disse tiltag *forventes at kunne* integreres i den nuværende tilrettelæggelse af markedsovervågningen i Danmark og ikke kræver oprettelse af nye organer.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet det forventes at skabe mere lige og gennemsigtige rammevilkår for virksomhederne og dermed bidrage til et mere velfungerende indre marked for varer.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Bestemmelserne om bedre samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og økonomiske aktører vurderes at kunne have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for virksomhederne, da disse vil opnå mere *information* og bedre vejledning om overholdelse af reglerne og deraf følgende reducerede efterlevelseseffektiviteter.

Dog stiller forslaget også nye krav til virksomhederne. Eksempelvis skal fabrikanter udpege en kontaktperson, der er ansvarlig for at levere information til markedsovervågningsmyndighederne. Kontaktoplysningerne på denne person skal gøres tilgængelige for offentligheden på enten fabrikantens hjemmeside eller anden vis. ***Jf. forhandlingssituationen i Rådet vil kontaktpersonen potentielt yderligere blive ansvarlig for selve regel-efterlevelsen.*** Hvor EU's harmoniseringslovgivning stiller krav om en overensstemmelseserklæring, gælder desuden samme krav om offentlig tilgængelighed. Dette må vurderes som en øget efterlevelseseffektivitet for virksomhederne.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Et mere effektivt system for markedsovervågning vurderes at kunne få en positiv effekt på beskyttelsesniveauet, da det vil give færre farlige produkter på markedet og dermed øge forbrugernes tillid til det indre marked for varer.

8. Høring

Forslaget er sendt i høring i EU-specialudvalget for vækst- konkurrenceevne og forbrugerspørgsmål med frist den 12. januar 2018. Der er modtaget hø-

ringssvar fra Dansk Erhverv, Forbrugerrådet Tænk, Danske Regioner og Dansk Industri.

Dansk Erhverv (DE) støtter ethvert skridt i retning af en klogere og mere risikobaseret håndhævelse af markedskontrollen, ligesom DE opfordrer til samarbejde mellem de enkelte landes markedskontrol for derigennem at fremme en mere ensartet og effektiv kontrol. Det er i den forbindelse ifølge DE vigtigt, at de enkelte medlemsstater afsætter de nødvendige ressourcer både i form af personale, budget og laboratoriekapacitet, så ordentlig koordinering og udveksling af informationer markedskontrolmyndighederne imellem muliggøres. **DE** hilser introduktionen af en ansvarlig person i Europa velkommen, dog skal det nævnes, at succesen af dette forslag afhænger meget af, hvor operativt det endelige set-up bliver.

Forbrugerrådet Tænk (FT) hilser det velkommen, at Kommissionen tager initiativ til at forbedre produktsikkerheden, hvilket er tiltrængt i betragtning af de erfaringer med farlige varer, som forbrugerorganisationerne regelmæssigt afslører i deres tests. Desuden er der kommet nye udfordringer nemlig de internetopkoblede produkter, der allerede findes i mange hjem, og som ikke er tilstrækkeligt reguleret i den eksisterende lovgivning. Der bør derfor også være øget fokus på den type produkter i forhold til cybersikkerhed, så forbrugerne trygt kan bruge produkterne i hjemmet.

Generelt fremfører **FT**, at Kommissionens tiltag ikke er omfattende nok, da reglerne kun omfatter varer med CE mærket, hvilket betyder, at alle de produkter, der ikke er omfattet af harmoniserede EU-regler men af det generelle produktsikkerhedsdirektiv falder udenfor, f. eks. legepladsudstyr, børneomsorgsprodukter, møbler, tekstiler m.v. Forbrugerorganisationerne i Europa er i øvrigt imod, at varerne mærkes med CE mærket, da forbrugerne vildledes til at tro, at mærket er en garanti for sikkerhed. CE-mærket er ikke et mærke rettet mod forbrugeren, og det bør derfor kun stå på de tekniske papirer, hvor myndighederne kan finde det – ikke på varen eller emballagen.

Ifølge **FT** er der generelt brug for en bedre og øget kontrol og overvågning af markedet – specielt markedskontrollen med produkter købt online halter og bør have meget større fokus. Der bør endvidere oprettes en paneuropæisk ulykkesdatabase. Registrering af ulykkesdata er et vigtigt element i produktsikkerhedsarbejdet, da ulykkesdata bl.a. er vigtige i forhold til at sikre, at de europæiske sikkerhedsstandarder dækker de relevante risici.

Endelig fremfører **FT** at det er vigtigt, at forbrugerorganisationerne involveres i det europæiske netværk for markedskontrol (Union Product Compliance Board) for på den måde at skabe gennemsigtighed og tillid til markedet.

Danske Regioner fremfører at det, det set fra en udbudsretlig synsvinkel, er positivt, at et produkt, som er ”dømt ude” i én medlemsstat pga. manglende overholdelse af EU-kravene, i alle andre medlemsstater som udgangspunkt også skal formodes at være i strid med EU-kravene. Det mindsker sandsynligheden for, at produkter, som ikke er sikre, tilbydes i udbud. Da det ofte er svært (og ressourcemæssigt urealistisk) for ordregivende myndigheder at tjekke alle forhold selv, er dette positivt for sikkerheden. Desuden vil sådanne produkter – hvis det ikke bliver ”fanget” af den ordregivende myndighed, at de ikke opfylder sikkerhedskravene – typisk have en konkurrencemæssig fordel og kunne tilbydes billigere med den konsekvens, at der er øget risiko for, at et sådant usikkert produkt vinder. Det er positivt, at de foreslåede regler mindsker denne risiko.

Dansk Industri (DI) mener at en styrkelse af markedsovervågningen i Europa er nødvendig for at tilliden til at ny metode kan opretholdes, og en forudsætning for fair konkurrence og høj forbrugersikkerhed. Samtidigt er det for DI helt centralt, at markedsovervågning gennemføres så ensartet som muligt på tværs af medlemsstaterne. Forudsætningerne for den fri bevægelighed på det ikke-harmoniserede område må være klare, ligesom den gensidige tillid mellem medlemsstater til, at de hver især lever op til deres forpligtelser, bør styrkes. Øget samarbejde og koordination er forudsætninger for, at det kan lykkes. DI finder det derfor positivt, at det gennemgående træk i Varepakken netop er at styrke samarbejde og koordination.

DI støtter forslaget om, at også producenter, der ikke er etableret inden for EU, skal have en ansvarlig person i EU, der kan interagere med markedsovervågningsmyndighederne.

DI fremfører, at det er vigtigt, at virksomhederne har adgang til viden om, hvilke regler der gælder for deres produkter. Det besværliggøres af, at det sted man kan finde oplysningerne afhænger af, hvorvidt reglerne er harmoniserede eller ej. DI finder det derfor positivt, at Produktpakken ligger op til, at produktkontaktpunkterne nu får forpligtelser til at oplyse om reglerne på begge områder. DI finder det positivt, at produktkontaktpunkterne fremadrettet også gratis skal oplyse om de EU regler, et produkt er omfattet af. Det vil være en stor hjælp ikke mindst for SMV’er og producenter af innovative produkter. Det bør ifølge DI præciseres tydeligere, hvor grænsen går mellem ovennævnte gratis oplysningspligt og den mulighed, som udkastet giver for, at myndighederne indgår samarbejde med virksomhederne, herunder tilbyder rådgivning omkring brug af ovenstående information. Der er ligeledes behov for at sikre, at en sådan ordning bliver frivillig for virksomhederne at benytte og ikke sker i unfair konkurrence med kommercielle udbydere af rådgivning.

DI sætter spørgsmålstegn ved relevansen af at gøre overensstemmelseserklæringerne på enkeltprodukter tilgængelig for alle. CE mærket er ikke et forbrugermærke, og den bagvedliggende overensstemmelseserklæring er tilmed teknisk og svær at forstå. Samtidig kan DI være bekymrede for de administrative byrder, det pålægger virksomhederne at skulle gøre overensstemmelseserklæringerne bredt tilgængelige, ikke mindst for virksomheder, der ikke har en hjemmeside. Til gengæld er det ifølge DI positivt, at forslaget åbner op for elektronisk formidling af dokumentation til markedsovervågningsmyndighederne. Der er stadig mange lande indenfor EU, der kræver fysisk dokumentation.

DI finder det desuden positivt, at udkastet lægger op til, at markedsovervågningsmyndighederne kan indlede samarbejde med andre aktører omkring specifikke opgaver relateret til markedsovervågning, og at betingelserne herfor skal defineres i form af et aftalememorandum (Artikel 8). Det er positivt, at der herved bliver mulighed for at anvende den viden, der er om markedet i kontrollen. Aftalememorandummet bør sikre, at muligheden ikke misbruges til f.eks. at miskreditere eller belaste enkelte aktører, hvilket bør indarbejdes i forordningen.

DI støtter kravet om en mere strategisk tilgang til markedsovervågning, hvor medlemsstaterne deler information om deres aktiviteter, ligesom DI støtter at markedsovervågning gennemføres ud fra en række fælles principper og målsætninger.

DI finder det positivt, at forslaget tydeliggør, hvilke beføjelser de lokale markedsovervågningsmyndigheder bør have. DI behøver dog mere tid end høringsfristen tillader for at kunne kommentere på, i hvilken udstrækning de foreslåede beføjelser er nødvendige for at kunne gennemføre en proportional og effektiv markedsovervågning. Det er vigtigt at begrænse virksomhedernes administrative byrder til det, som er nødvendigt og proportionalt med formålet. Samtidig er det vigtigt at værne om virksomhedernes fortrolige oplysninger. Den rette balance mellem hensynet til effektiv markedsovervågning og sikringen af virksomhedernes retssikkerhed, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder, skal findes. Det er DI's umiddelbare opfattelse, at de nuværende beføjelser i Artikel 14.3 er meget omfattende, samtidig med, at beskyttelsen af virksomhederne i Artikel 16 er meget svag. Der bør derfor sikres en bedre balance.

DI støtter, at markedsovervågningsmyndighedernes udøvelse af beføjelser om forbud, tilbagekaldelser, destruktion af produkter mv., forudsætter at beføjelsen er proportional, og at det fremgår klart, med hvilken begrundelse beføjelsen udøves. DI savner dog et krav om, at der også skal redegøres for, hvorfor den valgte beføjelse er proportional. Det har ikke været muligt inden for høringsfristen at drøfte med DI's medlemmer om en responstid på 10

dage er tilstrækkelig for, at en virksomhed kan reagere på en restriktion. Umiddelbart synes 10 dage som for kort tid. Den nødvendige tid forventes at afhænge af produktets kompleksitet og af, hvilket led i værdikæden myndighederne er i dialog med.

Forslaget fastslår, at virksomhederne skal informeres om, hvilke nationale klagemuligheder de har. **DI** finder, at beslutninger truffet af markedsovervågningsmyndighederne vedrørende fortolkning af EU harmoniseringslovgivningen bør kunne indbringes for SOLVIT, helt parallelt til sager relateret til nægtet markedsadgang og manglende gensidig anerkendelse. Det bør fremgå af udkastet, at denne mulighed foreligger. Det handler om fortolkning af fælles regler, som bør være den samme på tværs af fællesskabet.

DI bakker op om, at der etableres fælles testfaciliteter, forudsat at det sikres, at de ikke er i unfair konkurrence med kommercielle udbydere, og det sikres, at markedsovervågningsmyndighederne ligestiller testrapporter fra disse med testrapporter fra andre testfaciliteter med tilsvarende kompetencer.

DI fremfører at det er vigtigt, at der er tilstrækkelige ressourcer til, at opgaven med markedsovervågning kan løses tilfredsstillende. Samtidig er man dog i tvivl om, hvilke konsekvenser forslaget har for det enkelte lands mulighed for at benytte alternative finansieringsmuligheder. Vil finansiering af den ekstra kontrol af kosttilskud og kampagnekontrollen på fødevarerområdet f.eks. forsat kunne finansieres gennem gebyrer, når den rammer alle, eller kræver det parternes samtykke? Sidstnævnte ville **DI** støtte. **DI** finder det som udgangspunkt ikke rimeligt, at lovlydige virksomheder skal belastes yderligere af kontrolomkostninger. På den anden side kan pålæg om kun at kunne opkræve betaling for kontrol med produkter, der ikke efterlever reglerne også medføre uhensigtsmæssigheder. Det er vigtigt, at forslaget ikke kun medfører incitament for at finde fejl hos virksomhederne. Markedskontrollen skal også i fremtiden være anledning til dialog og vejledning omkring reglerne, ikke kun at finde fejl. Desuden bør fokus for markedskontrollen forsat være at sætte ind der, hvor det gør en væsentlig forskel i forhold til produktsikkerheden - herunder kravet om den risikobaserede kontrol.

DI bakker op om, at ikke kun produkter, der produceres i EU, men også produkter, der importeres til EU fra 3. lande, underlægges kontrol. **DI** er enige i, at kontrollen mest effektivt sker ved grænsen i samarbejde med toldmyndighederne, fremfor når produkterne først er kommet ind på markedet i EU. Samtidigt er det vigtigt at sikre, at denne kontrol ikke kommer til at udgøre en handelshindring, der unødigt besværliggør import fra 3. lande. Ellers risikerer det at belaste virksomheder, der benytter importerede komponenter fra 3. lande i deres værdikæde, til fordel for virksomheder, der benytter komponenter produceret i EU. Det bør derfor ifølge **DI** præciseres,

at kontrol ved de ydre grænser sker på samme baggrund som kontrol af produkter indenfor EU, dvs. på baggrund af en risikovurdering, og at det forhold, at et produkt er importeret fra 3. land, ikke i sig selv udgør en risiko. På samme måde skal det sikres, at produkter fra 3. lande pålægges proportionale restriktioner.

DI mener desuden, at der er behov for en grundig analyse af, i hvilken udstrækning det samarbejde, der lægges op til mellem markedsovervågningsmyndighederne og toldmyndighederne, reelt kan lade sig gøre, herunder om den ansvarlige for formidling af regelefterlevelseseinformation kan være i besiddelse af den nødvendige information. Ud fra forslaget er det endvidere ifølge **DI** uklart om kontrollen kun gælder import af større partier varer, som kommer ind f.eks. gennem containerterminaler, eller kravet også gælder enkelt leverancer til den enkelte forbruger, hvor toldmyndighedsforpligtelsen kan være uddelegeret til 3. part.

DI finder det positivt, at forslaget lægger op til større samarbejde og koordinationsbåde internt i de enkelte medlemsstater på tværs af medlemsstater i EU, og med myndighederne i 3. lande. **DI** finder det ligeledes positivt, at Kommissionen påtager sig en række opgaver i forhold til at få samarbejdet til at fungere. Det forhold, at der etableres administrative koordinationsgrupper med ekspertise indenfor hvert af de direktiver mv. som forslaget vedrører, er ligeledes positivt. **DI** hæfter sig ved industriens naturlige deltagelse i disse og ser det som en erkendelse af et behov for samarbejde også med industrien, hvis markedsovervågningen skal fungere tilfredsstillende. Samtidig er der ifølge **DI** behov for en afklaring af kompetencer indenfor de respektive koordinationsfora. Det vil have stor betydning for brancheorganisationernes interesse for at sidde i de administrative koordinationsgrupper og for deres interesse i at bidrage til de opgaver, som grupperne vil skulle løse. Forslaget omhandler 40+ reguleringer på EU niveau, hvorfor etablering af administrative koordinationsgrupper er omfattende. Samtidigt findes allerede diverse ekspertgrupper for mange af de samme reguleringer f.eks. i henhold til harmoniseringsdirektiverne. For at sikre størst mulig ensartethed i fortolkning af reglerne og hensigtsmæssig ressourceudnyttelse bør det undersøges, om der kan foretages en sammenlægning af grupper med ansvar for samme regulering. Alternativt bør forslaget opfordre til samarbejde på tværs med allerede etablerede grupper, der dække samme reguleringer.

DI finder det vigtigt, at virksomhedernes retssikkerhed, herunder beskyttelse af fortrolige oplysninger, sikres i dialogen (og ved registrering af oplysninger) mellem myndighederne. Information bør ifølge **DI** kun udveksles, hvis den er absolut nødvendigt og proportional med formålet.

Endelig er **DI** enig i, at eventuelle bøder skal være effektive, proportionale og præventive. Derfor bør det også sikres, at de bøder, virksomheder, der

bevidst overtræder loven, pålægges, er væsentlig større end den økonomiske fordel, der er forbundet med overtrædelsen. Artikel 61.4 synes i den forbindelse vag og bør styrkes. **DI** er ligeledes enige i, at bødestørrelsen skal fastsættes case-by-case, ud fra en samlet vurdering af virksomhedens ageren og formåen. Det er dog ifølge **DI** vigtigt at sikre, at retningslinjerne anvendes ens på tværs af medlemsstaterne. Det bør undersøges om det nyetablerede Union Product Compliance Board med fordel kunne bidrage hertil. Den opgave indgår ikke i deres opgave portefølje i det nuværende forslag.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget behandles i rådsarbejdsgruppen for teknisk harmonisering. Den indledende tekniske gennemgang af forslaget i rådsarbejdsgruppen blev påbegyndt i slutningen af januar 2018.

Det er indtrykket, at der er bred støtte til formålet med Kommissionens forslag. Der er enighed blandt medlemsstaterne om, at der i lyset af ny teknologisk udvikling, stigende e-handel og en øget direkte forbrugerimport af produkter fra tredjelande er behov for, at markedsovervågningsmyndighederne får en tidssvarende ramme, der gør dem i stand til at reagere mere ensartet og effektivt med henblik på at sikre bedre regelefterlevelse. Til trods for overordnet opbakning har der dog blandt medlemsstaterne været en gennemgående bekymring for, at forslagets hovedelementer i ikke løser disse udfordringer, bl.a. fordi at flere af elementerne kræver regulering i et mere globalt regi, herunder regler for e-handel generelt.

Det største udestående i Rådet er bestemmelserne om virksomhedernes ansvarlige kontaktperson i EU. Der arbejdes på en tilgang, som skal give kontaktpersonen ansvar for selve regelefterlevelsen. I Rådet har der været et ønske om at belyse konsekvenserne af en så væsentlig ændring nærmere, derunder foreneligheden med WTO-regler og de konkrete muligheder for håndhævelse over for tredjelande. Det drøftes fortsat, om artiklen kun bør omfatte udvalgte sektorer ud fra betragtninger om risiko og proportionalitet. Andre udeståender er niveauet af beføjelser og rækkevidden af forpligtelser i forhold til samarbejde mellem markedsovervågningsmyndighederne.

Ift. håndhævelse har der trods bred enighed om behovet for styrkede og mere ensartede beføjelser på tværs af EU været flere medlemsstater, som har udtrykt bekymring over for de konkrete beføjelsers detaljeringsgrad og forenelighed med national lovgivning. Vedrørende sanktioner er problematiske elementer såsom administrative bøder (dvs. bøder, som pålægges af en administrativ myndighed) og en beføjelse for

Kommissionen til at fastsætte standarder for minimumsstraffe udgået og dermed på nuværende tidspunkt ikke del af Rådets forslag.

Der har endvidere været et bredt ønske i Rådet om at fjerne nye krav til virksomhederne vedrørende offentlig tilgængelig information, hvilket kan forventes at medføre færre økonomiske omkostninger.

Forslaget forventes behandlet på Konkurrenceevnerådet i november, og det østrigske formandskab har givet udtryk for et ønske om at opnå en generel indstilling.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter overordnet målet om at skabe et reelt velfungerende indre marked for varer.

Regeringen er positiv overfor, at forslaget om overholdelse og håndhævelse af Unionens harmoniserede lovgivning for produkter indeholder tiltag, der sigter på øget samarbejde mellem myndigheder og *bedre information og vejledning til virksomheder og støtter* tiltag, der styrker overvågningen af den stigende import af produkter til EU fra tredjelande og af produkter, der sælges online.

Regeringen vil lægge vægt på, at forslaget om en kontaktperson for virksomhederne kan håndhæves i praksis, er foreneligt med handelspolitiske hensyn i regi af WTO og ikke udgør en ulovlig hæmsko for international handel. Dette gælder særligt, hvis denne kontaktperson gøres ansvarlig for efterlevelsen af reglerne og ikke blot information herom. Regeringen finder *det vigtigt*, at forslaget tager højde for *nye og mere* komplekse forsyningskæder og den fremtidige udvikling med nye teknologier. Det gælder bl.a. i forhold til tiltag vedrørende produkter, der sælges online.

Regeringen finder det vigtigt, at forslagens tiltag til øget samarbejde mellem myndigheder på tværs af grænserne kan integreres i den eksisterende tilrettelæggelse af markedsovervågningen i Danmark på en omkostningseffektiv måde, og at de statsfinansielle omkostninger af forslaget minimeres.

Regeringen er opmærksom på, at et EU-netværk for produktoverholdelse får en praktisk udformning, der gør det relevant for den daglige markeds- overvågning og *lægger vægt på, at det ikke overlades til Kommissionen* at fastsætte standarder for *minimumssanktioner*.

Regeringen er skeptisk over for en detaljeret regulering i relation til sanktionering og finder det derfor positivt, at forslaget på nuværende

tidspunkt ikke går i den retning. Regeringen lægger således vægt på, at markedsovervågningsmyndighedernes beføjelser vedrørende sanktionering, men også vedrørende andre indgribende beføjelser som forbud og konfiskation, kan gennemføres i Danmark i overensstemmelse med gældende lovgivning og uden væsentlige ændringer af den danske retspleje. Regeringen finder det vigtigt, at markedsovervågningsmyndighedernes beføjelse til at sanktionere kan ske under hensyntagen til de almindelige principper i dansk strafferet, og at straffniveauet kan tilpasses til det øvrige nationale straffniveau.

Regeringen *støtter* bedre *information og vejledning til* virksomheder s på en måde, *der* ikke kompromitterer myndighedernes upartiskhed *og tilsynsrolle over for* virksomhederne.

Regeringen opfordrer Kommissionen til at trække forslaget til forordning om markedsovervågning af produkter (KOM(2013)75) tilbage samt at ophæve artikel 15-29 i forordning 765/2008 for at undgå overlap med det foreliggende forslag og sikre juridisk sikkerhed.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg
Grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 22. februar 2018.